

Alkotmányunkat ünnepelte az ország

(Folytatás az 1. oldalról.)

Kőpeczi Béla beszél az öpusztaszeri ünnepségen

zetét és intézményrendszerét, s ideológiai támaszaként a kereszténységet. A Puskaszeren elindult folyamatot István király fejezte be, aki példát mutatott arra minden magyar nemzedéknek, hogy fennmaradni csak akkor lehet, ha a korszerűt, az előremutatót, a haladót fogadjuk el, és szembeszállunk minden visszahúzó erővel, még ha azt a hagyomány meg is szentelte. Az ország-alapító szellemének folytatói a legnagyobb válságokból is kivették a népet, amely maga is képes volt mindig újra és újra megújulni. Ez a magyar történelem igazi üzenete, és nem a rosszba való belenyugvást, a tehetetlenséget, a nemzethalált kikiáltó pesszimizmus.

Ezután az előadó országunk felszabadulás utáni fejlődéséről, az alkotmány jelentőségéről szolt, majd így folytatta beszédét:

— Puskaszerevénél említték az eszünkbe kell, hogy jussan az az 1945 márciusi nap is, amikor az ország felszabadult részeiből idesereglett parasztok ünnepélyesen elkezdtek a földosztást, s ezzel az ideiglenes nemzeti kormány határozata a nép képviselőinek közvetlen részvételével a valóságban is érvényesült. A földosztás a nagy társadalmi átalakulás kezdete volt, amelynek eredményeit ma, csaknem 40 év után, a józan ellenség sem vonja kétségbe. Elmaradt agrárországból Magyarország közepesen fejlett ipari-agrár ország lett. Sokszorosára nőtt a mezőgazdaság és az ipar termelése. Az aktív lakosságból ma már mintegy 20 százalék dolgozik a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban. Az ipari munkásság a foglalkoztatottak felét haladja meg, s jelentősen kibővült a szellemi foglalkozásúak köre. Megváltoztak a lakás- és településviszonyok, javultak az életkörülmények. Kiszélesedett az oktatás, s ma már a fiatalabb korosztályok nemcsak az általános iskolát végzik el, hanem 92,6 százalékos gimnáziumban, szaközépszkolában, vagy szakmunkástanuló iskolában végzi tanulmányait. Új értelmiség alakult ki, amelynek létszáma eléri a félmilliót.

Egy emberöltő alatt évszázados lemaradást hoztunk be, ami természetesen nem jelenti azt, hogy a nálunk fejlettebb országoktól nincs tanulnivalónk. Fejleszteni kell a technikát, korszerűsíteni az ipari szerkezetét, megjavítani nemcsak a gazdaságban, hanem mindenütt az irányítás, vezetés, szervezés munkáját, magasabb szintre emelni az oktatás és a szakképzés színvonalát. Ezek mind előttünk álló feladatok, amelyek megoldása nélkül a világfejlődéssel nem tarthatunk lépést.

Az elmaradottságból és a szocializmus építése során jelentkező ellentmondásokból és hibákból származó nehézségek mellett a hetvenes években súlyos problémákat okozott a világgazdaságot sújtó válság, amelynek következményeit elhárítani nem tudtuk. Ebben a bonyolult, nehéz helyzetben a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és népköztársaságunk kormánya azt a feladatot tűzte ki, hogy minden eszközzel javítsuk a gazdaság és ezen belül az ipari termelés hatékonyságát, tegyünk eleget fizetési kötelezettségeinknek, fokozzuk az exportot. Ugyanakkor gondoskodjunk arról, hogy az életszínvonal lehetőleg ne romoljon.

Küzdelmes évek állnak mögöttünk, amelyek eredményeket mutatnak fel. Si-

került megőrizni az ország fizetőképességét, fejleszteni az exportot, s megakadályozni az életkörülmények lényeges rosszabbodását. Most minden erőfeszítést meg kell tennünk az éves terv teljesítéséért az erőforrások takarékosabb felhasználásával, a munka jobb, hatékonyabb szervezésével, a nagyobb figyelemmel és fegyelmekkel.

Az országos tendenciák Csongrád megyében is jelentkeznek, mind az eredményekben, mind a gondokban, s az én feladatom itt most az, hogy közszóletet mondjak a megye munkásainak, parasztjainak, értelmiségének, vezetőinek a jó munkáért, s ugyanakkor biztassam őket a közös feladatok végrehajtására.

A továbbiakban a szónok a gazdasági ösztönzés szerepéről, a szocializmus erkölcsi értékeiről beszélt.

— Sok vita folyik arról, mit jelent a XX. század végén embernek és magyarnak lenni? Ma a nyugati világban egy konzervatív, tradícionális, antikommunista irányzat kerekedett felül, amely az erőfölény politikáját hirdeti meg, fokozza a fegyverkezési versenyt és ezzel együtt növeli a konfliktusok lehetőségét. Ezzel az irányzattal áll szemben a szocialista világ a Szovjetunió vezetésével, de szem-

ben állnak azok az erők is, amelyek nyugaton is a béke egymás mellett élés útját akarják járni. Ahhoz, hogy az emberiség és a nemzet sorsát előbbre vigyük, mindenekelőtt békére van szükség, s ezért meggyőződéses békepártiak vagyunk. Ehhez hozzá kell tennünk azt is, hogy a béke számunkra — ahogy egy nagy francia író, Romain Roland mondta — erény, amely lehetővé teszi, hogy a jót cselekedjük. Mit jelent a jó a szocialista Magyarországon élő embernek? A jó gazdasági, társadalmi, kulturális haladást jelenti az egyes ember és a közösség számára. Az az igaz magyar, aki ismeri népe helyzetét a világban és Középkelet-Európában, aki az újat támogatja, aki látja a bajokat, de cselekszik is a gonosz ellen, aki mindennapi munkáját tisztességgel elvégzi, részt vesz a közügyekben, s a magánéletét úgy alakítja, hogy benne érvényesüljenek mind az a humanista értékek, amelyeket évezredek során termelt ki az emberiség. A világosan látó, a világ és a nemzete sorsát figyelemmel kísérő, az országot építeni akaró, cselekvő, önmagát művelő és tudatos formáló ember — ez a XX. század végének igaz magyarja. Ehhez hozzátartozik, hogy szeretnie és ismernie kell anyanyelvét, megbecsülni népe hagyományait és történelmét, fenntartani és fejleszteni sajátos kultúráját. A kultúra fejezi ki, önti formába, tartja ébren mindazokat az értékeket, amelyeket a mindennapokon érvényesíteni akarunk.

Puskaszere az ezeréves magyar történelem jelképe, s az idejövők számára mindig figyelemre méltó emlék. Most, 1984. augusztus 20-án figyelemre méltó bennünket is arra, hogy honnan jövünk, milyen jelenlegi helyzetünk, s milyen feladatok várnak ránk, amelyek jó végrehajtásával tovább tudjuk építeni az elkezdett nagy művet, a gazdagabb, igazságosabb, műveltebb, szocialista Magyarországot — fejezte be beszédét Kőpeczi Béla művelődési miniszter.

Ezután megyénk legmagasabb büzatermség-elért gazdaságának, a makói Kossuth Tsz-nek az elnöke, Sere Gyula átadta az újkönyvet a szónoknak. Az ünnepi nagygyűlés a Szózat hangjaival fejeződött be.

Nagy László felvétele

Paprikás főtt minden mennyiségben az emlékpark fái alatt

A hagyományokhoz híven országunk népe az idén is a munkás-paraszt szövetség jegyében ünnepelte augusztus 20-át, az alkotmány törvénybe iktatásának 35. évfordulóját, tisztelegve emlékezett az államalapító I. István királyra, s az új kenyér ünnepére. Budapesten az ünnepnapra katonai tiszteletadással felvonták a magyar nemzeti lobogót és a nemzetközi munkásmozgalom vörös zászlóját a Gellért-hegyen, a Felszabadulási Emlékűnnél és az Országház előtt.

Az ünnep alkalmából országwide munkás-paraszt találkozót szerveztek, új létesítményeket avattak. A Mosonmagyaróvárott augusztus 19-én tartott nagygyűlésen **Pozsgay Imre**, a Hazafias Népfront

Országos Tanácsának főtitkára, augusztus 20-án Székesfehérvárott **Szűrös Máttyás**, az MSZMP KB titkára, Tapolcán pedig **Gyenes András**, a KEB elnöke mondott ünnepi beszédet. (Beszédeiket kivonatolva alább ismertetjük.)

Augusztus 20-án a budapesti Kossuth Lajos téren ünnepélyesen felavatták néphadseregünk és a határőrség új tisztjeit, akik az állami zászló előtt tettek fogadalmat. Az ünnep alkalmából Ózdot és Szentgotthárdot határvárosossá avatták. Budapesten sor került a hagyományos vízi és légi parádéra, az Országház előtti állami zászlónál zenés őrsváltást rendeztek, este pedig színpompás tűzijáték volt a Gellért-hegyen.

Pozsgay Imre

A cél:

az alkotóerők kibontakoztatása

— Augusztus 20. a népfonopolitikán alapuló nemzeti egység jeles napja. Ki-fejeződik benne a szövetséges dolgozó osztályok, rétegek, társadalmi csoportok, a különböző származású, világnézeti emberek, különböző érdekű közösségek együttműködése — mondotta bevezetőben Pozsgay Imre. Ezután szolt arról a feladatról, amely a mai magyar társadalomban a Hazafias Népfontra harcol az állampolgárok valóságos közéleti lehetőségeinek fejlesztésében, a közéleti tevékenység elevenebbé tételében. Majd így folytatta:

— Ha valamikor igaz volt, akkor most valóban igaz, hogy a legjobb gazdasáspolitikai az emberekkel való jó gazdálkodás politikája. Most, amikor újabb lendülettel látunk hozzá

gazdaságirányításunk fejlesztéséhez, a gazdasági viszonyok további demokratizálásához, látnunk kell, hogy gazdasági-termelési gondjaink megoldásának kulcsa a társadalomban, az emberekben, az ösztönözhető munkafeltételekben van, és nem a tárgyak, dolgok igazgatásában. Az a politika nyeri el a jövőben is népi támogatást, amely biztosítani tudja a társadalmunkban ma még szunnyadó vagy érvényesüléssükben gátolt alkotóerők kibontakoztatását, amely eléri, hogy a világ oly sok országát sújtó gazdasági válságból ne vereséggel, hanem megújulva kerüljünk ki.

— Hazánkban biztonság, nyugalom van. A mai viszontagság világban Magyarország értéke megnőtt polgárai szemében, és a világ szemében egyaránt. Er-

re az értékre érdemes és köteleességünk vigyáznunk.

Egy ilyen világban a hazafiság mérceje nem lehet más, mint az, hogy mit teszünk a szocialista nemzeti egység megőrzéséért, erősítéséért. Ennek az egységnek a fejlesztéséhez a demokráciát is fejleszteni kell.

Az alkotmány ünnepén arra gondolunk mindenképp, hogy a dolgozó osztályok, rétegek szövetsége, együttműködése, hívők és nem hívők egymás iránti kölcsönös megértése, a hazánkban élő nemzetiségek szabad érvényesülés lehetőségébe beépült rendszerünk alapjaiba.

Ez az együttműködés, szövetség, amelyet őrizni kell és a naponta változó helyzetben újra megteremteni a felnövekvő generációk folyamatos bekapcsolásával — hangoztatta Pozsgay Imre.

Szűrös Máttyás

Európa példát mutatott

— Mint európai nép, különös gondal figyeljük a földrésünkön zajló vagy azt közvetlenül érintő fejleményeket — mondta előjáróban Szűrös Máttyás. — Európa sajátossága, hogy a történelem során pozitív és negatív értelemben egyaránt jelentős befolyást gyakorol a világ más részeinek, sőt, egészének sorsára is. Az elmúlt évtized első felében Európa példát mutatott arra, hogy a bizalom és az előnyök kölcsönössége alapján van lehetőség a különböző társadalmi rendszerű országok közötti kapcsolatok építésére, együttműködésük kibontakoztatására.

— Európa, s ezzel összefüggésben a világ békéjé-

nek egyik kulcsfontosságú problémáját évtizedek óta a két német állam viszonya jellemzi — mondotta a továbbiakban. — Felbecsülhetetlen jelentősége van annak, hogy az első munkás-paraszt német állam megalkulása óta békeszerető politikát folytat, s hogy e politika eredményeként a Német Szövetségi Köztársaság realista politikai tényezőinek együttműködésével az utóbbi években normalizálódott a két német állam viszonya.

Valamennyi európai nép érdeke azt kívánja, hogy a revansizmus újraéledése ne veszélyeztethesse a két német állam közötti normális viszonyt, az egymás szüve-

reliását, társadalmi rendjét tiszteletben tartó, az előnyök kölcsönösségén alapuló együttműködés továbbfejlesztését. — A magunk töbr támogatjuk mindazokat az erőfeszítéseket, konkrét lépéseket, amelyek annak biztosítására irányulnak, hogy német földről soha többé ne indulhasson el háború, s a két német állam népe cselekvő részese legyen az európai együttműködés folyamatának, az európai biztonság megszilárdításának.

— Hazánk — szocialista szövetségeseivel szorosán együttműködve — mindent megtesz a nemzetközi helyzet veszélyes tendenciáinak visszafordítása érdekében.

Gyenes András

Szorgalommal és szakértelemmel

— Az embernek mindig kemény munkával kellett a természet ellenében a mindennapi kenyérért, az életért — mondotta bevezetőben Gyenes András. — Értendő, hogy népköztársaságunkban a kenyér és az élet rokonértelmű, egyenértékű szavak. Most, az aratás után teljes biztonsággal megállapíthatjuk, hogy ebben az évben is megteremtett az ország kenyere, s nyugodtan mondhatjuk, nem fogunk hiányt szenvedni.

A továbbiakban Gyenes András szolt az elmúlt időszakban nehéz körülmények között végzett szocialista építőmunka eredményeiről, a további tennivalókról. Kiemelte: dicséret és elismerés illeti a mezőgazdasági dolgozókat, akik az ország kenyérét megtermelték, akik jó munkájukkal — az idén is sok godot okozó időjárási viszonyok ellenére — nagy érdemeiket szereztek a színvonalas élelmiszer-ellátás biztosításában.

— A gondok és az eredmények tükrében — mondhatni törvénytyszerűen — még élesebb megvilágításba kerülnek az olyan jelenségek, mint a felelőtlenség, a rossz munka, az állampolgári feyelem lazasága, ezek elnézése, a társadalmi tulajdon megsértése, az elődség. Ezek természetes ellenérzést váltanak ki, és azt a jogos igényt, hogy mindenki, aki illetékes, határozottabban, következetesebben lépjen fel minden ilyenfajta kártékony jelenséggel szemben.

A nagyobb rend megteremtése minden szinten, kis és nagy beosztásban egyaránt a saját munkáért érzett felelősség erősödését feltételezi.

A magyar munkások, parasztok, értelmiségiek szakértelme és szorgalma volt és marad a legöbr biztosítóka annak, hogy nemcsak megőrizzük, amit elértünk, hanem megteremtődnek a feltételek a gyorsabb előre-

haladásnak, és ennek mértékében az életszínvonal, a nép jóléte emelkedésének.

A szónok több fontos nemzetközi kérdéstről szolt, majd beszédét azzal fejezte be:

— Az elkövetkező időszakban nemcsak hazánk felszabadulása közelgő negyvenedik évfordulójának méltó megünneplésére készülünk, hanem töbr más fontos politikai eseményre is, amelyek közül kiemelkedik országunk vezető erejének, a Magyar Szocialista Munkáspártnak a XIII. kongresszusa. Az esemény fogadtatását azok a munkaverseny-felajánlások fejezik ki a legöbrban, amelyek a felszabadulás 40. évfordulójára és a kongresszus tiszteletére bontakoztak ki.

Olyan kongresszusra készülünk, amely önkritikusan eredményeket és hibákat számba véve fogja megjelölni azt az utat, amelyen a következő öt évben minden biztonnal sikeresen fogunk haladni.